

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Dette beslutningsforslag har tidligere været fremsat som beslutningsforslag nr. B 56 den 30. januar 1992.

Det forholder sig således, at man inden for det almennyttige byggeri har det kommunale tilsyn, der både omfatter det enkelte boligselskabs og den enkelte afdelings økonomiske forhold og også behandler tvister mellem de enkelte boligtagere og afdelingerne eller selskaberne. Herudover er der særlige bestemmelser om huslejefastsættelse inden for det almennyttige byggeri, nemlig princippet om balanceleje, som indebærer, at der hverken må forekomme overskud eller underskud i driften.

Lejerne i almennyttigt byggeri er sikret indflydelse via de vidtgående regler om beboerdemokrati. Hvis afdelingsbestyrelsen, som er valgt af et beboerflertal, eller et flertal af beboerne har truffet en lovlig afgørelse i overensstemmelse med de beboerdemokratiske regler, bør en sådan afgørelse ikke kunne påklages af et mindretal. Dette ville være ensbetydende med at sætte beboerdemokratiet og det kommunale tilsyn med reglernes overholdelse ud af kraft, og jeg kan derfor ikke tilslutte mig det, der nævnes i bemærkningerne til beslutningsforslaget om, at spørgsmål vedrørende fastsættelse af driftsudgifter – som netop falder ind under beboerdemokratiets kompetence – skulle kunne indbringes for et klagenævn.

I den forbindelse skal jeg yderligere bemærke, at en væsentlig del af driftsudgifterne er blevet begrænset til en årlig stigningstakt på for tiden 2 pct. Dette skal sikre, at lejerne ikke kommer til at betale mere, end prisstigningerne i den øvrige del af samfundsøkonomien tillader, ligesom det offentlige og dermed skatyderne ikke via boligstøtten kommer til at betale mere end nødvendigt. I bemærkningerne til beslutningsforslaget er særlig nævnt administrationsudgifter og hensættelser til formål uden direkte tilknytning til ejendommen, og jeg skal her henvise til den redegørelse om boligselskabernes egenkapital, som er sendt til Boligudvalget den 6. november 1992, og til lovforslag nr. 150 om ændring af lov om boligbyggeri, som Folketinget vedtog den 1. april i

år. Som det fremgik af bemærkningerne her i Tinget under behandlingen af lovforslag nr. L 150, er det hensigten at gennemføre forslagene i redegørelsen, hvor man bl.a. peger på, at administrationsudgifter m.v. fremover skal opgøres entydigt. Dette vil medføre større sammenlignelighed, gennemskuelighed og ægthed.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget omtales endelig tvister om varmeregnskab og fraflytningssager som sager, klagenævnene skulle kunne behandle. Det er min opfattelse, at sager om varmeregnskab ikke kan begrunde, at der oprettes klagenævn, idet der sjældent klages over varmeregnskabet, og hvis det er tilfældet, vil disse sager kunne behandles af kommunalbestyrelsen. Med hensyn til fraflytningssager har en indførelse af forenklede regler med virkning fra juli 1987 medført et kraftigt fald i antallet af tvister om fraflytningsregninger. Disse regler går ud på, at lejligheden blot skal normalistandsættes, og udgiften skal i øvrigt – og det er meget vigtigt – helt eller delvis afholdes af afdelingen.

Sammenfattende er det således min opfattelse, at der hverken i beslutningsforslaget eller dets bemærkninger for alvor bliver peget på områder, hvor det er relevant og af afgørende betydning, at konflikter mellem de enkelte boligtagere og afdelingerne eller selskaberne vil kunne indbringes for et klagenævn. Åbenheden omkring afdelingernes og selskabernes forhold, beboerdemokratiet og det kommunale tilsyn med almennyttigt byggeri giver således efter min opfattelse tilstrækkelig sikkerhed for, at lejerne i en konfliktsituation er sikret mod urimelig behandling og mod overtrædelse af det gældende regelsæt.

Jeg kan derfor ikke anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

Sonja Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet afviser forslaget med samme begrundelse som sidste gang; det skal forstås sådan, at vi ser positivt på, at beboere i den almennyttige boligsektor skal have en klageadgang, men vi er totalt uenige i motiveringen og dermed de retningslinier, som et eventuelt lovforslag skulle udarbejdes efter.

Pernille Sams (KF):

Som jeg også sagde, da vi sidst behandlede dette beslutningsforslag, har Det Konservative